

T.C.
ANKARA
3. İDARE MAHKEMESİ

Tarih : 19.07.2019
Sayı : 4743
SDP : 640

ESAS NO : 2018/857

KARAR NO : 2019/697

DAVACI : Göz Hareketleri İle Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme (emdr)
Araştırma, Geliştirme ve Uygulama Derneği
Büyükdere Cad. Haberler Sk. No: 2 Esentepe Şişli/İstanbul

DAVALI : Rekabet Kurumu Başkanlığı / Ankara

VEKİLİ : Av. Mehmet Ali Erkan / Aynı yerde

DAVANIN ÖZETİ : Davacı dernek tarafından; EMDR Avrupa (EMDR European Association)'nın yabancı eğitmenlere ilişkin onay kuralının uygulanması sırasında eğitime ilişkin objektif unsurların esas alınması gerektiğine ve seminer, çalıştay gibi faaliyetlerin EMDR Avrupa'nın yabancı eğitmenlere ilişkin kuralının kapsamına girmediği ve piyasada düzenlenebilecek bu tür faaliyetlerinin kısıtlanmaması gerektiğine yönelik 4054 sayılı Kanun'un 9. maddesinin 3. fıkrası uyarınca görüş gönderilmesi için Başkanlığın görevlendirilmesine ilişkin 18/05/2016 tarih ve 16-17/284-127 sayılı kurul kararı üzerine tesis edilen 10/05/2017 tarih ve 5694 sayılı davalı idare işlemi ile bu işlemin kaldırılması istemiyle yapılan başvurunun reddine ilişkin 09/08/2017 tarih ve 17-26/396-175 sayılı davalı idare işleminin hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek iptaline karar verilmesi istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Usul yönünden dava konusu görüş bildirme işleminin kesin ve icrai nitelikte olmadığından bahisle iptal davasına konu olamayacağı, esas yönünden ise dava konusu işlemin hukuka ve mevzuata uygun olarak tesis edildiği ileri sürülerek davanın reddine karar verilmesi istenilmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Ankara 3. İdare Mahkemesi'nce, dava dosyası incelenerek işin gereği görüldü:

Dava, davacı dernek tarafından; EMDR Avrupa'nın yabancı eğitmenlere ilişkin onay kuralının uygulanması sırasında eğitime ilişkin objektif unsurların esas alınması gerektiğine ve seminer, çalıştay gibi faaliyetlerin EMDR Avrupa'nın yabancı eğitmenlere ilişkin kuralının kapsamına girmediği ve piyasada düzenlenebilecek bu tür faaliyetlerinin kısıtlanmaması gerektiğine yönelik 4054 sayılı Kanun'un 9. maddesinin 3. fıkrası uyarınca görüş gönderilmesi için Başkanlığın görevlendirilmesine ilişkin 18/05/2016 tarih ve 16-17/284-127 sayılı kurul kararı üzerine tesis edilen 10/05/2017 tarih ve 5694 sayılı davalı idare işlemi ile bu işlemin kaldırılması istemiyle yapılan başvurunun reddine ilişkin 09/08/2017 tarih ve 17-26/396-175 sayılı davalı idare işleminin iptali istemiyle açılmıştır.

Davalı idarenin, derdestlik itirazı yerinde görülmemekle işin esasının incelenmesine geçildi.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 1. maddesinde; bu Kanunun amacının, mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hakim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak

T.C.
ANKARA
3. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/857

KARAR NO : 2019/697

rekabetin korunmasını sağlamak olduğu belirtilmiş, 3. maddesinde, Teşebbüs, "piyasada mal veya hizmet üreten, pazarlayan, satan gerçek ve tüzel kişilerle, bağımsız karar verebilen ve ekonomik bakımdan bir bütün teşkil eden birimler olarak tanımlanmış, 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan doğruya veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu kurala bağlanarak en çok rastlanılan rekabeti sınırlayıcı anlaşma örnekleri belirtilmiş, "Muafiyet" başlıklı 5.maddesinde, maddede sayılan koşulların tamamının gerçekleşmesi durumunda, teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve teşebbüs birlikleri kararlarının 4. Madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verilebileceği. Kurul'un birinci fıkrada gösterilen şartların gerçekleşmesi halinde belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarılabileceği hükmüne yer verilmiş, 6. maddesinde, bir veya birden fazla teşebbüsünün ülkenin bütününde ya da bir bölümünde bir mal veya hizmet piyasasındaki hakim durumunu tek başına yahut başkaları ile yapacağı anlaşmalar ya da birlikte davranışlar ile kötüye kullanmasının hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş, (a.....e) bentlerinde kötüye kullanma halleri sayılmış, yasanın 16/2 maddesinde ise, bu kanunun 4. ve 6. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği sabit olanlara yasa maddesinde belirtilen miktarda para cezası verileceği, 9. maddesinin birinci fıkrasında, Kurul'un, ihbar, şikâyet ya da Bakanlığın talebi üzerine veya re'sen bu Kanun'un 4.. 6. ve 7. maddelerinin ihlâl edildiğinin tespiti halinde, ilgili teşebbüs veya teşebbüs birliklerine bu Kanun'un Dördüncü kısmında belirtilen hükümler çerçevesinde, rekabetin tesisi ve ihlâlden önceki durumun korunması için yerine getirilmesi ya da kaçınılması gereken davranışları kapsayan bir kararı bildireceği; üçüncü fıkrasında, Kurul'un, birinci fıkraya göre bir karar almadan önce ilgili teşebbüs veya teşebbüs birliklerine ihlâle ne şekilde son vereceklerine ilişkin görüşlerini yazılı olarak bildireceği; dördüncü fıkrasında ise, Kurul'un, nihai karara kadar ciddi ve telafi olunamayacak zararların ortaya çıkma ihtimalinin bulunduğu durumlarda, ihlâlden önceki durumu koruyucu nitelikte ve nihai kararın kapsamını aşmayacak şekilde geçici tedbirler alabileceği, 27. maddesinin (a) bendinde, bu Kanun'da yasaklanan faaliyetler ve hukukî işlemler hakkında, başvuru üzerine veya re'sen inceleme, araştırma ve soruşturma yapmak; bu Kanun'da düzenlenen hükümlerin ihlâl edildiğinin tespit edilmesi üzerine, bu ihlâllere son verilmesi için gerekli tedbirleri alıp bundan sorumlu olanlara idarî para cezaları uygulamak Rekabet Kurulu'nun görevleri arasında sayılmış; 40. maddesinde, Kurul'un, re'sen veya kendisine intikal eden başvurular üzerine doğrudan soruşturma açılmasına ya da soruşturma açılmasına gerek olup olmadığının tespiti için önaraştırma yapılmasına karar vereceği belirtildikten sonra 41. maddesinde, önaraştırma raporunun Kurul'a teslimini takip eden 10 gün içinde, Kurul'un elde edilmiş olan bilgileri değerlendirerek karar vermek üzere toplanacağı ve soruşturma açılmasına veya açılmamasına karar vereceği, 55. Maddesinde ise kurulun nihai kararlarına, tedbir kararlarına, para cezalarına ve süreli para cezalarına karşı kararın taraflara tebliğinden itibaren süresi içerisinde yetkili idare mahkemesine başvurulabileceği hükme bağlanmıştır.

Kanun'un bu düzenlemelerine göre soruşturma açılmasına yeterli bilgi ve belge varsa doğrudan soruşturma açılmasına karar verilebileceği, doğrudan soruşturma açılmasına yetecek bilgi ve belge bulunmadığı hâllerde ise daha fazla bilgi veya belge elde edebilmek için önaraştırma yapılabileceği ve önaraştırma yapmakla görevlendirilen raportörün elde

T.C.
ANKARA
3. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/857

KARAR NO : 2019/697

ettiği bilgi ve deliller ile önaraştırma raporunun Kurul'ca değerlendirilerek soruşturma açılmasına veya açılmamasına karar verilebileceği, bu iki karar türünden birini verme hususunda Rekabet Kurulu'nun takdir yetkisinin bulunduğu ve bu yetkinin 4054 sayılı Kanun'un 1. maddesinde belirtilen amaçları gerçekleştirme hedefi doğrultusunda kullanılması gerektiği açıktır.

Bu bağlamda, önaraştırma sonucunda rekabet kurallarını ihlâl eden eylem, karar ve anlaşmaların söz konusu olmadığına hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak şekilde ortaya çıkması hâlinde Kurul'ca soruşturma açılmamasına karar verileceği, ancak önaraştırma sonucu elde edilen bilgi ve delillerin bu sonuca ulaşmaya elverişli olmaması veya yetersizliği hâlinde ise soruşturma açılmasına karar verilmesi gerektiği konusunda duraksamaya yer yoktur.

Başka bir anlatımla, ihbar ve şikâyet başvurularında ileri sürülen iddia ve deliller ile re'sen araştırma sonucunda elde edilen bilgi ve bulguların noksan olduğu ve dolayısıyla önaraştırmaya konu edilen olayın soruşturma açılmasına gerek bulunmadığı yönünde kesin bir kanaate ulaşmaya yetecek ölçüde aydınlatılmadığı hâllerde, Kurulca soruşturma açılmasına karar verilerek 4054 sayılı Kanun'un 43. ve devamı maddelerinde düzenlenen idari usulün uygulanması sonucunda yapılacak değerlendirmenin 48. maddede öngörülen nihai kararlar sonulandırılması gerekir.

Aksi takdirde rekabet kurallarının ihlâl edildiğine ilişkin iddialar açıklığa kavuşmadan soruşturma açılmaması yönünde alınan kararın rekabetin korunması amacına hizmet etmeyeceği kuşkusuzdur.

Ancak, ihlalin tespit edilememesi ve önaraştırma aşamasında ihlal konusu olayın tamamen açıklığa kavuşturulması imkânının varlığı ihtimalinde; ihlalin soruşturma açılmasını gerektirmeyecek ölçüde hafif olması ve/veya soruşturma açılmadan da ihlalin tüm etkileriyle ortadan kaldırılabileceği ya da ihlalin tüm etkileriyle sona erdirilmiş ve antirekabetçi zararın telafi edilmiş olması veya yapısal engeller ve yasal düzenlemeler nedeniyle rekabete tam olarak açılmamış pazarlarda ihlal oluşturabilecek davranışların saptanması hâlinde, Kurul'un soruşturma açılmasına gerek olmaksızın Kanun'da öngörülen diğer tedbirlere başvurabileceği de açıktır.

Bu noktada yapılan önaraştırma kapsamında ihlal tespit edilememekle birlikte teşebbüslerin Kurul kararı sonrasındaki dönemde rekabetin korunması hakkında dikkat edilmesi gereken hususları Kanun'un 9. maddesinin 3. fıkrası kapsamında bildirebileceği açıktır.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacı dernek tarafından; aldığı dışlayıcı nitelikteki teşebbüs birliği kararıyla Çözüm Odaklı Psikolojik Danışmanlık Hizmetleri Ltd. Şti.'nin "göz hareketleri ile duyarsızlaştırma ve yeniden işleme (EMDR)" eğitimi pazarındaki faaliyetlerini zorlaştırdığı ve böylece hakim duruma gelen Davranış Bilgi Eğitim Araştırma ve Psikolojik Danışma Hizmetleri Ltd. Şti.'nin hakim durumunu bağlama uygulamaları aracılığıyla kötüye kullandığı, ayrıca söz konusu dernek ve teşebbüs başkanı konumunda bulunan Ş.E.K'nın anılan ihlallerde belirleyici etkisi bulunduğu iddiaları nedeniyle davalı idare tarafından hazırlanan 11/05/2016 tarih ve 2016-2-2/ÖA sayılı ön araştırma raporu doğrultusunda Rekabet Kurulu'nun 18/05/2016 tarih ve 16-17/284-127 sayılı kararıyla "i. Göz Hareketleri İle Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme (EMDR) Araştırma, Geliştirme, ve Uygulama Derneği'ne, EMDR Avrupa'nın yabancı eğitmenlere ilişkin onay kuralının uygulanması sırasında eğitime ilişkin objektif unsurların esas alınması gerektiğine ve ii.

T.C.
ANKARA
3. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/857

KARAR NO : 2019/697

seminer, çalıştay gibi faaliyetlerin EMDR Avrupa'nın yabancı eğitmenlere ilişkin kuralının kapsamına girmediği ve piyasada düzenlenebilecek bu tür faaliyetlerinin kısıtlanmaması gerektiğine yönelik 4054 sayılı Kanun'un 9. maddesinin 3. fıkrası uyarınca görüş gönderilmesi için Başkanlığın görevlendirilmesine" karar verildiği, bu kurul kararı üzerine 10/05/2017 tarih ve 5694 sayılı davalı idare işleminin tesis edildiği, 18/05/2016 tarih ve 16-17/284-127 sayılı kurul kararı ve bu karara dayanılarak yapılan 10/05/2017 tarih ve 5694 sayılı görüş bildirme işleminin kaldırılması istemiyle yapılan başvurunun 09/08/2017 tarih ve 17-26/396-175 sayılı davalı idare işlemleriyle reddedilmesi üzerine bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlık konusu olayda; davacı Göz Hareketleri ile Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme (EMDR) Araştırma, Geliştirme ve Uygulama Derneği'nin aldığı dışlayıcı nitelikteki teşebbüs birliği kararlarıyla Çözüm Odaklı Psikolojik Danışmanlık Hizmetleri Ltd. Şti.'nin EMDR eğitimi pazarındaki faaliyetlerini zorlaştırdığı ve böylece hakim duruma gelen Davranış Bilgi Eğitim Araştırma ve Psikolojik Danışma Hizmetleri Ltd. Şti.'nin hakim durumunu bağlama uygulamaları aracılığıyla kötüye kullandığı; ayrıca söz konusu dernek ve teşebbüsün başkanı konumunda bulunan Emre KONUK'un anılan ihlallerde belirleyici etkisi bulunduğu, Çözüm Odaklı Psikolojik Danışmanlık Hizmetleri Ltd. Şti.'nin (İNDA) "İNDA" markası altında faaliyet gösterdiği ve psikolojik danışmanlık, meslek içi eğitimler ve kurumlara yönelik psikolojik eğitimler verdiği, Göz Hareketleri ile Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme (EMDR) Araştırma, Geliştirme ve Uygulama Derneği'nin (EMDR Derneği). Türkiye'de 1999 Marmara Depremi ile birlikte önem kazanarak EMDR faaliyetlerinin kurumsal kimliğe kavuşturulması için kurulduğu, ayrıca EMDR alanında uluslararası bir sivil toplum örgütlenmesi bulunduğu (EMDR International Association (EMDRIA), EMDR'nin bu örgütlenmenin merkezinde geliştirildiği, EMDRIA'ya uluslararası konfederasyon olarak bakılabileceği, EMDRIA üyesi olan EMDR European Association'ın (EMDR Avrupa) ise Avrupa bölgesinde faaliyet gösteren uluslararası federasyon olup Türkiye'deki EMDR Derneği'nin de bu federasyonun üyesi olduğu, bahse konu yapılanmanın haricinde akredite şekilde EMDR eğitimi hizmeti verilmesinin mümkün olmadığı, Davranış Bilgi Eğitim Araştırma ve Psikolojik Danışma Hizmetleri Ltd. Şti.'nin (DBE) İNDA ile aynı pazarda faaliyet gösterdiği ve EMDR eğitimleri düzenlediği, EMDR Derneği'nin Yönetim Kurulu Başkanının aynı zamanda rakip teşebbüs DBE'yi kontrol eden kişi olduğu, EMDR yöntemini ülkemize getiren ve yaygınlaştıran kişinin Emre KONUK olması itibarıyla kendisinin bu alanda ün yaptığı ve otorite haline geldiği, EMDR Avrupa'nın internet sitesinde yer alan bilgiye göre ülkemizdeki hâlihazırda tek EMDR eğitmeninin Emre KONUK olduğu, İNDA'nın EMDR eğitmenine sahip olmaması nedeniyle söz konusu eğitimleri ancak başka bir ülkeden bir EMDR eğitmeni getirerek sağlayabildiği, Türkiye'ye (.....) isimli yabancı bir eğitmeni getirdiği ve bu şekilde üç eğitim düzenlendiği, Mart 2014 için başka bir eğitim daha planlandığı ancak ilgili piyasada rekabetin oluştuğunu gören Emre KONUK'un EMDR Derneği'ni kullanarak buna engel olduğu ve eğitimin gerçekleştirilemediği, EMDR Avrupa'nın belirlediği kurallara göre bir eğitmenin ülkesi dışında eğitim verebilmesi için eğitimin yapılacağı ülkenin EMDR Derneği'nden onay alması gerektiği, onay şartına uymamanın yaptırımını olarak eğitmenin sertifikasının iptal edilmesinin öngörüldüğü, Bu çerçevede Türk EMDR Derneği'nin yabancı eğitmene bir yazı göndererek Türkiye'de düzenlenecek eğitimlere katılmamasını talep ettiği, yabancı eğitmenin bahse konu yazıyı İNDA ile paylaştığı, ancak bu yazı üzerine EMDR Avrupa'ya başvuru yapmak istemediği ve

T.C.
ANKARA
3. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/857

KARAR NO : 2019/697

kendisini bir polemik ve ihtilaf içerisine çekmekten çekindiği, INDA'nın eğitimlerine liderlik edecek başka bir EMDR eğitimcisi bulamadığı, yukarıda yer aldığı üzere EMDR Avrupa'nın kurallarını ihlal etmenin de yaptırımının oldukça ağır olabildiği, Sonuç olarak; INDA'nın eğitim düzenlemek için gerekli EMDR eğitimcilerini temin edememesi sebebiyle "EMDR eğitimi hizmetleri" pazarından dışlanmış olduğu, buna karşılık DBE'nin bu eğitimleri düzenleyebildiği, EMDR Derneği'nin teşebbüs birliği kararı sebebiyle bir teşebbüsün ilgili ürün pazarından dışlandığı, diğer bir teşebbüsün ise hâkim duruma geldiği, bunun belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan rekabetin engellenmesine neden olduğu, EMDR Derneği'nin internet sitesinde "Duyurular" bağlantısında gösterilen eğitim listesi incelendiğinde tüm eğitimlerin ya EMDR Derneği ya da DBE tarafından verildiğinin görüldüğü, bunların haricinde Fide Danışmanlık Merkezi (FİDE) tarafından verilen iki adet eğitimin bulunduğu, ancak INDA'nın artık eğitim verebilen bir teşebbüs konumunda olmaktan çıkarıldığı ve dolayısıyla söz konusu piyasadan dışlandığı, ayrıca EMDR danışmanlarının, EMDRIA tarafından ortaya konulan hiyerarşide son basamak olan "EMDR Eğitmeni" basamağına yükselebilmesi için belirli bir sayıda EMDR eğitiminde "faciliator" (kolaylaştırıcı) olarak görev almalarının gerektiği, ancak INDA'nın bu eğitimleri düzenlemesinin EMDR Derneği tarafından yasaklanması sebebiyle kendilerinin de EMDR eğitmeni statüsüne yükselmelerinin engellendiği, bahse konu eylemlerin esas olarak EMDR eğitimi hizmeti pazarına yönelik olduğu, ancak ikincil olarak EMDR hizmeti pazarını da etkilediği, EMDR hizmeti pazarı açısından konuyla ilgili bilinç sahibi danışmanların internet üzerinden araştırma yaptıklarında bünyesinde EMDR Avrupa tarafından akredite EMDR eğitmeni bulunduran tek kuruluş olarak görecekları DBE'yi tercih etme ihtimalinin arttığı, bu durumun da INDA'nın ve EMDR hizmeti alanında faaliyet gösteren diğer teşebbüslerin rekabet etme imkânını ortadan kaldırdığı, hâkim durumda bulunan DBE'nin; düzenlediği EMDR eğitimlerinde katılımcıları, teşebbüs tarafından yayımlanan EMDR kitaplar ile satılan EMDR cihazlarını almaya ve DBE tarafından düzenlenen diğer etkinliklere (eğitimler, çalıştaylar, EMDR süpervizyon seansları gibi) katılmaya zorlamak suretiyle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 6. maddesini ihlal ettiği iddia edilerek EMDR Derneği, DBE ve Emre KONUK hakkında 4054 sayılı Kanun çerçevesinde gerekli incelemelerin yapılması, ayrıca hukuka aykırı olduğu iddia edilen bu eylemler sebebiyle piyasaya girişin engellendiği gözetilerek telafisi mümkün olmayacak zararların oluşması tehlikesinin varlığı nedeni ile aynı Kanun'un 9. maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca bu eylemlerin geçici tedbir yoluyla durdurulması istemiyle yapılan başvuru üzerine düzenlenen inceleme raporunda, özetle; *"INDA'nın İstanbul'da düzenleyeceği çalıştayda görev almak üzere bir yabancı eğitmene teklif götürdüğünün görüldüğü, yabancı eğitmenin bu teklife ilk olarak olumlu baktığı ve durumu EMDR Derneği Yönetim Kurulu Başkanı ile paylaştığı, buna karşılık Dernek Yönetim Kurulu Başkanı'nın EMDR Avrupa Başkanı aracılığıyla yabancı eğitmeni çalışmaya katılmaktan vazgeçirdiği görülmektedir. Dernek Yönetim Kurulu Başkanı'nın, EMDR Avrupa Başkanı'na, INDA ile şahsi husumetlerini ve INDA'nın mesleki konularda hatalı olduğunu düşündüğü birtakım olayları aktardığı, böylece dolaylı olarak yabancı eğitmenin çalışmaya katılması konusundaki olumsuz fikrini belirttiğinin anlaşıldığı, yukarıda ifade edildiği üzere EMDR Avrupa'nın yabancı eğitmenlere ilişkin kuralı çalıştay gibi faaliyetleri kapsamına almadığından EMDR Derneği'nin onayını gerektirmediği, diğer taraftan INDA ile E.K. arasında bazı husumetlerin bulunması ya da INDA'nın sair mesleki konularda yaptığı hatalar yabancı bir eğitmenin çalıştayda görev almasının engellenmesi bakımından haklı gerekçe oluşturmadığı, benzer şekilde Dernek Yönetim Kurulu Başkanı ile*

T.C.

ANKARA

3. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/857

KARAR NO : 2019/697

bir başka yabancı eğitmen arasında yapılan yazışmaların yer aldığı belge 8'de Dernek Yönetim Kurulu Başkanı'nın bir çalıştayda görev almak üzere INDA tarafından davet edilen yabancı eğitime INDA ile yaşadıkları sorunları anlatması üzerine yabancı eğitmenin INDA'ya olumsuz yanıt vereceğini ifade ettiğinin görüldüğü, her iki yazışmanın birlikte değerlendirilmesinden Dernek Yönetim Kurulu Başkanı'nın, INDA'nın düzenleyebileceği organizasyonları engelleme eğiliminde olduğunun anlaşıldığı, yabancı eğitmenlere ilişkin EMDR Avrupa kuralının kapsamına sadece temel EMDR eğitimlerinin girdiği bilgisi dikkate alındığında EMDR Derneği Yönetim Kurulu Başkanı'nın bu eğiliminin haklı bir gerekçesi bulunmadığı, belge 4'te EMDR Derneği'nin bütün üyelerinin bulunduğu EMDR "yahoo grubu"ndaki yazışmaların yer aldığı, yazışmalarda, INDA'nın dernek ile arasındaki yabancı eğitmen talebini içeren sorunları söz konusu grupta açıkladığı ve E.K'nın yabancı eğitmen talebine sadece doğal afet gibi durumlarda onay verilebileceği, hâlihazırda öyle bir durumun bulunmadığını ifade ettiğinin görüldüğü, buna karşılık INDA'nın, yabancı eğitime ilişkin kuralın usulen öngörülen bir onaydan ibaret olmasına rağmen EMDR Derneği tarafından yasaklamaymış gibi yorumlandığını dile getirdiği, yazışmaların devamında EMDR Derneği Yönetim Kurulu üyelerinden birkaçı yabancı eğitime onay verilmesine karşı olduklarını belirttiği (Belge 5), özellikle üyelerden birinin "Kimsenin pasta paylaşma/para kazanma" meselesi için EMDR ortamını germeye ... hakkı yok." ifadelerine yer verdiği, böylece INDA'nın rekabetini istemediğinin anlaşıldığı, söz konusu belgelerde Dernek Yönetim Kurulu Başkanı'nın EMDR Avrupa'nın kuralında öngörülen onayın verilmesini zor şartların varlığına bağladığı, yönetim kurulu üyelerinin de onunla aynı fikirde olduğunun görüldüğü, diğer bir deyişle belgelerin, Dernek Yönetim Kurulu Başkanı'nın INDA'nın yabancı eğitmen getirmesini engelleme amacını gösterdiği, dolayısıyla EMDR Avrupa'nın söz konusu kuralının uygulanmasında EMDR Derneği tarafından objektif bir kriterin benimsenmediği, yorum yoluyla kuralın kısıtlayıcı kapsamının genişletildiğinin anlaşıldığı, belge 6'da INDA'ya, yabancı eğitmen talebine ilişkin gönderilecek yazıya yönetim kurulu üyelerinin birlikte karar verdiğinin görüldüğü, derneğin yönetim kurulu üyelerinin de, INDA'nın yabancı eğitmen talebine olumlu bakmadıklarının anlaşıldığı, belge 7'de E.K'nın, EMDR Derneği Yönetim Kurulu adına gönderdiği e-postada, EMDR Avrupa'nın kuralının kısıtlayıcı-yasaklayıcı bir karar olduğunu tekrarladığı ve INDA'nın yabancı eğitmen talebini açıkça reddettiği, belgede "... ileride ülkemizde EMDR Temel Eğitimlerini düzenlemek isterseniz, eğer kabul ederlerse, yurt içindeki eğitimcilerden eğitim vermelerini talep edebilirsiniz." ifadelerinin yer aldığı görüldüğü, bu ifadelerden INDA'nın, Türkiye'de, EMDR temel düzey eğitimlerini vermesinin kısıtlandığı, yurt içindeki eğitimcilerin talebi kabul etmemesi halinde INDA tarafından eğitim düzenlenemeyeceğinin anlaşıldığı, belgenin devamında yer alan "... INDA'ya veya herhangi bir kuruma veya yabancı eğitimciye onay vermesi demek, her kuruma ve yabancı eğitimciye bu onayı vermek demektir. Bu yapılacaksa, o zaman EMDR Avrupa bu kısıtlama kararını neden aldı?" ifadelerinin, ilgili dernek tarafından EMDR Avrupa'nın onay şartının bir yasaklama şartına dönüştürüldüğünü ve Türkiye genelinde herhangi bir yabancı eğitmen talebine onay verilmemesine ilişkin niyeti gösterdiği, belge 24'te bulunan "INDA'nın talep ettiği ayrıcalık kendisine tanındığı takdirde, pek çok kuruluş (dernekler, devlet kurumları, danışmanlık merkezleri, şahıslar vs.) aynı talepte bulunacaktır." şeklindeki ifadelerin de bu durumu desteklediği, ayrıca önaraştırma kapsamında elde edilen birçok belgede olduğu gibi Belge 7'de de Dernek Yönetim Kurulu Başkanı tarafından EMDR Derneği "yahoo grubu"na, Van depremi akabinde (.....TİCARİ SIR.....) ifade edildiği, EMDR Derneği tarafından bu olayların, INDA'nın yabancı eğitmen

T.C.
ANKARA
3. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/857

KARAR NO : 2019/697

talebinin reddine gerekçe olarak gösterildiğinin anlaşıldığı, ancak bahse konu olayların EMDR Avrupa'nın kuralında öngörülen onayın verilmesinde göz önünde bulundurulabilecek objektif nitelikte bir kritere ilişkin olmadığı, 04.12.2014 tarihinde asistanı tarafından Dernek Yönetim Kurulu Başkanı'na gönderilen bir e-postanın yer aldığı Belge 9'da, "INDA'nın Eğitim Talebi değerlendirmesine Emre Konuk'un bir yanıt hazırlamasına karar verildi. Yanıtta ülkemizde 2 adet daha EMDR Eğitmeninin yetişmekte olduğunun vurgulanmasına karar verildi" ifadesini taşıyan bir EMDR Derneği Yönetim Kurulu kararının bulunduğu, belge 10'un Yönetim Kurulu üyelerinin INDA'nın yabancı eğitmen getirmesine olumsuz haklıklarını gösteren bir diğer belge olduğunun görüldüğü, belge 11'de ise INDA tarafından EMDR "yahoo grubu"na yabancı eğitmen konusunu görüşmek üzere olağanüstü genel kurul çağırısı yapıldığı, bunun üzerine E.K. tarafından yönetim kuruluna gönderilen e-postada "... INDA'nın yazısını okudunuz. (.....TİCARİ SIR.....)" ifadelerinin yer aldığı görüldüğü, anılan yazışmaların INDA'nın yabancı eğitmen getirebilmek için başvurduğu yöntemlerde EMDR Derneği'nin engelleme iradesine sahip olduğunu gösterdiği, yukarıda yer verilen INDA'nın yabancı eğitmen talebini içeren yazıya Dernek Yönetim Kurulu Başkanı tarafından 11/11/2014 tarihinde gönderilen herhangi bir objektif değerlendirme olmaksızın verilen olumsuz cevabın (Belge 12), EMDR Derneği tarafından INDA'nın yabancı eğitmen talebine yaklaşımını gösterdiği, belge 13'ün EMDR Derneği tarafından INDA'nın yabancı eğitmen talebine, herhangi bir objektif değerlendirme olmaksızın verilen bir diğer olumsuz cevabı gösterdiği, belge 14'te, INDA'nın EMDR Derneği'nin yönetim kurulu üyeleriyle birebir görüşmeler yaparak onları yabancı eğitmen konusunda ikna etmeye çalıştığı, ancak yönetim kurulu üyelerinin yabancı eğitmene olumlu bakmadıklarını gösterdiği, ilaveten belgelerde, her bir yönetim kurulu üyesinin INDA ile yaptığı birebir görüşmeyi bütün üyelerin bulunduğu bir e-posta yazışmasında birbiriyle paylaştığı, bu itibarla belgenin, yönetim kurulu üyelerinin bilgi alışverişi içerisinde olduğunu ve INDA'nın yabancı eğitmen talehi hakkında aynı görüşte olduğunu gösterdiği, belge 15'te Dernek Yönetim Kurulu Başkanı'na asistanı tarafından gönderilen e-postada 09/10/2014 tarihinde yapılacak dernek yönetim kurulu toplantısının gündem maddelerinden birisinin "INDA'nın eğitim talebinin değerlendirilmesi" olduğu bu talebin yönetim kurulunda müzakere edileceğinin görüldüğü, belge 19'dan Van depremi sonrasında INDA'nın yabancı eğitmen marifetiyle düzenlediği eğitimlerin akabinde Dernek Yönetim Kurulu Başkanı'nın, söz konusu yabancı eğitmene bir mektup yazarak EMDR Avrupa'nın yabancı eğitmenlere ilişkin kuralı gereğince sonraki eğitimlere onay vermediğinin anlaşıldığı, bu mektup sonrasında INDA tarafından konu ile ilgili olarak EMDR Avrupa'ya başvuru yapıldığı, belge 16, 17 ve 18'de EMDR Avrupa'nın INDA'nın başvurusuna verdiği cevabın yer aldığı, bu cevabın INDA'nın yanı sıra EMDR Derneği'ne ve yabancı eğitmene de gönderildiğinin görüldüğü, EMDR Avrupa tarafından INDA'ya; yabancı eğitmene ilişkin çıkabilecek uyuşmazlıkların ülke EMDR Derneği nezdinde çözüme bağlanabileceği, EMDR Avrupa'nın bu sorunun çözümünde görev alamayacağını belirtildiği, INDA'nın, yabancı eğitmene ulaşan mektup sonrasında EMDR Derneği'nden de açıklama talep ettiği, dernek tarafından INDA'ya cevaben Belge 20'de yer alan yazının gönderildiği, anılan yazıdan INDA'nın gerekli şartları taşımayan kişileri eğitimlerine kabul ettiği ve EMDR tarafından bu durumu itiraz edildiğinin anlaşıldığı, EMDR terapisinin psikolog, psikiyatr gibi meslek grupları tarafından uygulanabilen gelişmiş bir yöntem niteliğini taşıması nedeniyle, bu konuda uzmanlaşacak kişilere belirli yeterliliğe sahip olmaları şartının koşulması gereklilik olarak görülebileceği, bu doğrultuda EMDR Derneği'nin katılımcıların koşullarına ilişkin argümanının, eğitime ilişkin objektif bir kriter

T.C.

ANKARA

3. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/857

KARAR NO : 2019/697

olduğunun değerlendirildiği, EMDR Avrupa'nın İNDA'ya cevaben, sorunların EMDR Derneği vasıtasıyla çözülebileceğini belirtmesi üzerine, Dernek Yönetim Kurulu Başkanı tarafından yönetim kurulu üyelerine gönderilen e-postanın bulunduğu Belge 21'de "(.....)'nin İNDA'ya cevabı. (.....). EMDR Europe İNDA'ya Dernekle iletişim kurmasını öneriyor. ... Genel Kurul'da ne derlerse desinler cevaplarımız ikna edici olacaktır. Bu durumda yeter ki yeter sayıda orada olalım." ifadelerinin yer aldığı, bu ifadelerden EMDR Derneği'nin İNDA hakkında sergilediği genel tavrı desteklediğinin anlaşıldığı, belge 22'de, EMDR Derneği tarafından, söz konusu eğitim ile ilgili bilgi almak isteyen bir psikolog ile yapılan yazışmada, EMDR eğitimi veren teşebbüsler arasında İNDA'nın da sayıldığı görüldüğü, anılan belgede, EMDR eğitimi almak isteyen bir kişiye seçim yapabileceği alternatiflerin tarafsız bir şekilde gösterildiği, bu durumun EMDR eğitimi — pazarındaki rekabeti destekleyici nitelikte olduğu, belge 23'te yer alan Dernek Yönetim Kurulu Başkanı'nın yönetim kurulu üyelerine gönderdiği soru cevap şeklindeki mektupta; EMDR Avrupa'nın yabancı eğitimlere ilişkin kuralının uygulamasında herhangi bir gerekçe gösterme yükümlülüğünün bulunmadığı, bu doğrultuda bahse konu kuralın keyfi bir şekilde uygulanabildiğinin anlaşıldığı, keza belgenin soru kısmında geçen "Eğer eğitimsel anlamda bir usulsüzlük varsa o zaman İnda eğitimlerine müdahale edilebilir. İnda'nın verdikleri sertifikalar EMDR-TR tarafından onaylanmadı. Toplantılardan birinde böyle bir karar almıştık diye hatırlıyorum- tüzükte nasıl?" ifadelerine karşılık Dernek Yönetim Kurulu Başkanı tarafından "Derdimiz eğitimlerin kalitesi değil. Eğitimi (.....) veriyor, o da tanınan bilinen bir insan. Level 1 ve Level 2 eğitimlerinin sertifikasını Eğitimci imzalıyor ve bu yeterli" cevabının verildiği, görüldüğü üzere belgede açıkça yabancı eğitmenin verdiği eğitimlerin kalitesi bakımından bir endişe duyulmadığının belirtildiği, dolayısıyla belgenin, EMDR Derneği tarafından EMDR Avrupa'nın yabancı eğitimcilere ilişkin kuralının uygulanmasında objektif kriterlerin esas alınmadığını gösterdiği, söz konusu keyfi uygulamanın başvuru sahibinin EMDR eğitimi piyasasındaki faaliyetlerini zorlaştırabileceğinin değerlendirildiği, 14-19.03.2012 tarihli Belge 25'ten Van depremi sonrasında İNDA'nın düzenlemek istediği eğitim kapsamında bir yabancı eğitmeni davet ettiği, ancak yabancı eğitmenin bu talebe olumsuz yanıt verdiğinin anlaşıldığı, bunun üzerine EMDR Derneği Yönetim Kurulu Başkanı'nın, eğitimin kendisi tarafından verilmesini teklif ettiğinin görüldüğü, anılan belgeden yabancı eğitmenin İNDA'ya olumsuz yanıt vermesinde EMDR Derneği'nin ve Dernek YK Başkanı'nın herhangi bir müdahalesinin olup olmadığı anlaşılacakla birlikte, Türkiye'deki tek EMDR eğitmeni olan söz konusu kişinin İNDA'nın projesinde görev alabileceğini belirtmesinin İNDA'nın piyasadaki faaliyetleri bakımından alternatif bir temin kaynağı olarak değerlendirilebileceği, EMDR Derneği'nden elde edilen Belge 28, 29, 30 ve 31'de EMDR Derneği Yönetim Kurulu'nun İNDA'nın yabancı eğitmen talebine olumsuz yanıt verilmesi yönünde hazırlanacak yazılara ilişkin oybirliğiyle alınan kararların yer aldığı, yukarıda yer verilen belgelerin değerlendirilmesinden EMDR Derneği'nin, EMDR Avrupa'nın konuya ilişkin düzenlemesine bağlı olarak yabancı eğitmenlere onay vermeme yönünde genel bir uygulaması olduğunun görüldüğü, EMDR Avrupa'nın kuralının kapsamına girmemesine rağmen konferans, çalıştay gibi mesleki bilginin ve uygulamanın geliştirilmesini amaçlayan organizasyonlara yabancı eğitmenlerin davet edilmesi durumunda aynı uygulamanın devam ettirildiğinin görüldüğü, teşebbüsler tarafından bu uygulamalarının gerekçesi olarak, ülkemizde EMDR terapisinin geliştirilmesinin istenmesi, bu gelişimin ise yerel eğitmen ve danışmanların varlığıyla daha büyük olmasının gösterildiği ve EMDR Avrupa'nın yabancı eğitmenlere ilişkin kuralının temelini de bu gerekçenin oluşturduğunun ifade edildiği, temel eğitimler bakımından anılan

T.C.

ANKARA

3. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/857

KARAR NO : 2019/697

gerekçenin gösterilmesine karşılık diğer organizasyonlar konusunda herhangi bir gerekçenin gösterilemediğinin görüldüğü, belgelerde dikkati çeken bir diğer husus ise Van depreminin akabinde düzenlenmesi planlanan EMDR eğitiminde gösterilen ılımlı tavrın günümüze yaklaştıkça kaybolduğu ve yerini başvuru sahibinin girişimlerini engellemeye yönelik eylemlere bıraktığı (.....TİCARİ SIR.....), ön araştırma kapsamında taraflara, yabancı eğitimci marifetiyle eğitim düzenleyip düzenlemediğinin sorulduğu, ilgili Dernek tarafından, EMDR Avrupa kuralları gereği kendilerinin EMDR temel eğitimini veremeyeceğinin belirtildiği, öte yandan, teşebbüs birliği tarafından gönderilen cevap yazısında, (.....TİCARİ SIR.....) EMDR eğitiminde yabancı bir eğitmenin görev aldığı ifade edildiği, cevap yazısında ayrıca bahse konu yabancı eğitmenin bu eğitimi vermeyi istemesi üzerine EMDR Derneği tarafından onay verildiğinin belirtildiği, anılan onayın hangi kriterlere göre verildiğinin ise anlaşılmadığı, ilaveten EMDR Derneği'nin internet sitesinde Mart 2012 tarihinde düzenlenen 2. Düzey EMDR Temel Eğitimi'nin yabancı bir eğitmen tarafından verildiğinin görüldüğü, yukarıda yer verilen belgelerde ve EMDR Derneği tarafından Kurum'a gönderilen cevabi yazıda onay verilmesinin doğal afet vb. olağanüstü durumların gelişmesi, mevcut eğitimcilerin yetersiz kalması, planlanan bir eğitimde görev alacak eğitmenin öngörülemeyen bir sebeple eğitime katılamayacağına anlaşılması gibi istisnai hollere bağlanması karşısında (.....) yapılan eğitim için salt eğitmenin talep etmesi üzerine onay verilmesi, EMDR Derneği tarafından onay müessesinin keyfi bir şekilde kullanıldığını gösterdiği, bu doğrultuda sair yabancı eğitimciye onay verilmesine karşılık başvuru sahibinin talep ettiği bütün onayların reddedilmesinin onay kuralının başvuru sahibine adil bir şekilde uygulanmadığı ve başvuru sahibi aleyhinde rekabetçi endişe yaratabileceğinin değerlendirildiği, ön araştırma kapsamında teşebbüslere mesleki faaliyetlerin geliştirilmesi için çeşitli adlar altında düzenlenen organizasyonlarda yabancı bir eğitimciyle çalışıp çalışmadıklarının sorulması üzerine DBE tarafından, Nisan 2013, Haziran 2014 ve Mayıs 2015 tarihlerinde muhtelif yabancı eğitimcilerle çalıştay düzenledikleri bilgisinin verildiği, EMDR Derneği ise muhtelif yabancı eğitimci marifetiyle düzenlediği organizasyonları Mayıs 2011'de seminer, Haziran 2012, Şubat 2012, Kasım 2013'te çalıştay, Kasım 2013, Mayıs 2013'te seminer, Ağustos 2014, Mayıs 2015 ve Ekim 2015'te çalıştay şeklinde sıraladığı, DBE ve EMDR Derneği'nin mesleki gelişim için çeşitli organizasyonlar düzenleme konusunda herhangi bir sıkıntıyla karşılaşmadığının görüldüğü, buna karşılık yukarıda değerlendirilen Belge 3, 4, 5 ve 8'de Dernek Yönetim Kurulu Başkanı'nun EMDR terapisinin Türkiye'deki öncüsü olmasından kaynaklanan uluslararası alandaki tanınırlığını da kullanarak başvuru sahibinin planladığı çalıştaylara davet ettiği yabancı eğitimcilere dolaylı olarak olumsuz fikrini ilettiğinin görüldüğü, söz konusu belgelerde yer alan yazışmalar çerçevesinde, yabancı eğitimcilerin başvuru sahibinin herhangi bir organizasyonunda görev alıp almadıkları belirlenememekle birlikte, belgelerde geçen ifadeler başvuru sahibinin düzenleyebileceği herhangi bir organizasyon karşısında EMDR Derneği'nin engelleme eğilimi gösterdiği tespitini güçlendirdiği, EMDR Avrupa'nın yabancı eğitimcilere ilişkin onay kuralının kapsamına EMDR temel eğitimleri dışındaki organizasyonların girmediği bilgisi çerçevesinde, EMDR Derneği'nin eğitim dışındaki organizasyonlara ilişkin uygulamalarının başvuru sahibi bakımından adil olmadığı ve EMDR eğitimi pazarında başvuru sahibi aleyhinde rekabetçi endişe yaratabileceğinin değerlendirildiği, anılan raporun "1.4.1.3.2. EMDR Eğitimi Pazarına İlişkin Değerlendirme" başlıklı bölümünde; EMDR terapisinin, ülkemizde 1999 yılında gerçekleşen Marmara Depremi sonrasında uygulanmasına başlanması itibarıyla henüz yeni ve gelişmekte olan bir yöntem niteliği taşıdığı, terapiyi uygulayabilmek için

T.C.
ANKARA
3. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/857

KARAR NO : 2019/697

alınması gereken EMDR eğitiminin Ankara, İstanbul, İzmir gibi büyük iller ile olağanüstü olayların (deprem, sel, maden kazaları, terör olayları gibi) yaşandığı illerde düzenlendiğinin görüldüğü, keza insan sağlığına ilişkin olması sebebiyle EMDR terapisinin uygulanması ve eğitiminin verilmesi konusunda mesleki eğitim, yeterlilik ve beceri unsurlarının ön plana çıktığı, EMDR'nin, spesifik bir alan olması, özel uzmanlık ve eğitim gerektirmesi gibi unsurlar göz önüne alındığında, EMDR eğitimi piyasasının psikoterapi yöntemleri içerisinde ölçek olarak görece küçük bir piyasa olduğunun değerlendirildiği, öte yandan, yukarıda yer verildiği üzere EMDR eğitimlerinin, EMDRIA ve EMDR Avrupa'nın yaptığı düzenlemeler çerçevesinde şekillendiği ve EMDR eğitmen sertifikası daw EMDRIA veya EMDR Avrupa tarafından verildiği, EMDR eğitmeni olabilmek için yaklaşık 8-10 yıl aralığında değişen bir süre boyunca beş aşamanın geçilmesinin gerektiği, EMDR Avrupa üyesi 16 ülkenin toplam EMDR eğitmeni sayısının 4417 olduğunun görüldüğü, Avusturya'da 2, Belçika'da 1, Danimarka'da 2, Fransa'da 2, Almanya'da 11, Yunanistan'da 1, İsrail'de 2, italya'da 2, Norveç'te 2, İspanya'da 1, İsveç'te 1, İsviçre'de 2, Türkiye'de 1, Hollanda'da 4, Birleşik Krallık-İrlanda'da 7, ABD'de 3 EMDR eğitmeninin olduğu, ülkemizde EMDR terapi yönteminin uygulanmasına başlandığı 1999 yılından bu yana bir kişinin EMDR eğitmeni sıfatını kazanabildiği, dosya kapsamında bir diğer EMDR eğitmeninin hâlihazırda aday statüsünde bulunduğu ve eğitmen sertifikasını Haziran 2016'da alacağını öğrenildiği, bu doğrultuda EMDR eğitimi pazarında faaliyet gösterebilmek için EMDR eğitmeni sıfatının kazanılmasının zorunlu olup olmadığının değerlendirilmesi gerektiği, yurt içinde EMDR eğitmeni sertifikası bulunan eğitmenler vasıtasıyla eğitim düzenlenebileceği gibi yasaklayıcı bir düzenlemenin bulunmaması sebebiyle yabancı eğitmenlerin de eğitim vermelerinin mümkün olduğu, keza ülkemizde geçmişte düzenlenmiş ve hâlihazırda düzenlenen eğitimlerde yabancı eğitmenlerin görev aldığı görüldüğü, bu doğrultuda EMDR eğitimleri düzenleyebilmek ve EMDR eğitimi pazarında faaliyet gösterebilmek için EMDR eğitmeni sıfatına sahip olmanın zorunlu bir unsur olmadığının değerlendirildiği, EMDR eğitmeni sertifikası bulunmaksızın gerçekleştirilebilecek eğitimlerde ise yerli/yabancı eğitmene ödenen günlük tutar, eğitmenin ulaşım, konaklama gibi giderlerin maliyet kalemi olarak ortaya çıktığı, dosya kapsamında bu maliyet kaleminin karşılanamayacak boyutta olduğuna ilişkin bir bilgi ve belge olmadığından anılan giderlerin faaliyetleri zorlaştırmadığının anlaşıldığı, diğer taraftan bu konuda önem arz eden bir diğer noktayı EMDR Avrupa'nın yabancı eğitimcilere ilişkin düzenlemesinin oluşturduğu, bilhassa yerli EMDR eğitmenlerinin sayılarının az ve programlarının yoğun olması durumunda EMDR derneklerinin yabancı eğitmenlere onay vermemesinin bu alanda çalışacak teşebbüslerin faaliyetlerini zorlaştırabileceği, dosya konusuna bakıldığında EMDR Derneği'nin, ülkemizde EMDR'nin ve EMDR eğitmeninin gelişmesi amacıyla yabancı eğitmenlere onay verme konusunda negatif eğilimde olduğu, başvuru sahibinin müteaddit kere yaptığı taleplere olumsuz cevap verdiğinin görüldüğü, ülkemizde mevcut olan tek EMDR eğitmeninin başvuru sahibinin düzenleyeceği eğitimlerde görev alma konusundaki tavrının olumsuz yönde (Belge 12) ve iş programının yoğun olduğu (Belge 27) anlaşılacakla birlikte, dosya kapsamında başvuru sahibinin, EMDR eğitmeninden, düzenleyeceği eğitimlerde görev almasını talep ettiğine ilişkin bir bilgi bulunmadığı, bu çerçevede, olası bir talep halinde eğitimin düzenlenip düzenlenmeyeceğinin belirsizlik gösterdiği, raporun, "1.4.1.4. Genel Değerlendirme" başlıklı bölümünde, dosya kapsamında elde edilen bilgi ve belgelerin değerlendirilmesinden EMDR eğitimi pazarında, sektöre ilişkin düzenlemeleri yapan EMDR Avrupa'nın yabancı eğitimcilere ilişkin kuralının önem arz ettiği, EMDR Derneği'ne yabancı eğitmen taleplerine

T.C.
ANKARA
3. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/857

KARAR NO : 2019/697

onay vermeme yetkisini verdiği anlaşıldığı, bu doğrultuda EMDR Derneği'nin yabancı eğitmen talebine salt onay vermemesinin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında olmadığı değerlendirildiği, bununla birlikte verilecek onayın değerlendirilmesi aşamasında EMDR Avrupa tarafından getirilen herhangi bir kriterin bulunmamasının anılan kuralın EMDR Derneği tarafından adil olmayan, keyfi uygulamalara yol açtığı anlaşıldığı, başvuru sahibinin her talebinin, EMDR Derneği Yönetim Kurulu'nun aldığı teşebbüs birliği kararları vasıtasıyla objektif gerekçe olmaksızın ret ile sonuçlandığı, elde edilen bilgi ve belgelerde yer alan ifadelerin Dernek Yönetim Kurulu Başkanı ve Yönetim Kurulu üyelerinin başvuru sahibini dışlama amacını gösterdiği, bu nedenlerle EMDR Derneği'nin dosya konusu eylemlerinin başvuru sahibinin faaliyetlerini zorlaştırarak rekabet edebilme imkânını kısımlayabileceği sonucuna ulaşıldığı, ilaveten seminer, çalıştay gibi faaliyetlerin EMDR Avrupa'nın yabancı eğitmenlere ilişkin kuralının kapsamında olmamasına karşın EMDR Derneği tarafından onay süreci gerekliliği gibi bir tavır sergilendiğinin anlaşıldığı, başvuru sahibi tarafından bahse konu organizasyonların düzenlenip düzenlenmediği tespit edilememekle birlikte dosya kapsamında elde edilen bilgi ve belgelerden Dernek Yönetim Kurulu Başkanı'nın başvuru sahibince düzenlenen bu tür mesleki faaliyetleri engelleme amacıyla hareket ettiğinin değerlendirildiği, diğer taraftan EMDR terapisinin insan sağlığı alanına ilişkin olması, önemli mesleki eğitim, yeterlilik ve kişisel beceri gerektirmesi, EMDR'nin, karakteristik bir alan olması, özel uzmanlık ve eğitim gerektirmesi, EMDR eğitimi piyasasının psikoterapi yöntemleri içerisinde ölçek olarak görece küçük bir piyasa olması gibi sebeplerle EMDR Derneği hakkında 4054 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmasına gerek olmadığı sonucuna ulaşıldığı, bununla birlikte EMDR Avrupa'nın yabancı eğitimcilerin ülke sınırları dışında verecekleri eğitimlerde, öncelikle eğitimin verileceği ülkenin EMDR Derneği'nin onayının alınmasının zorunlu olduğu kuralı gereğince yapılan onay verme/vermeme değerlendirmesinde eğitimin kalitesi, katılımcıların taşınması gerekli şartlar, eğitim programının içermesi gerekli hususlar gibi eğitime ilişkin objektif kriterlerin göz önünde bulundurulması ile seminer, çalıştay gibi faaliyetlerin EMDR Avrupa'nın bahse konu kuralının kapsamına girmediğinden başvuru sahibinin bu tür faaliyetlerinin zorlaştırılmaması konularında 4054 sayılı Kanun'un 9. maddesinin üçüncü fıkrası gereğince EMDR Derneği'ne görüş gönderilmesinin uygun olacağı kanaatine varıldığı, raporun "I.4.2. 4054 sayılı Kanun'un 6. Maddesi Bakımından Değerlendirme" başlıklı bölümünde, başvuru sahibinin bir diğer iddiasını hâkim durumda bulunan DBE'nin düzenlediği EMDR eğitimlerinde katılımcıları, teşebbüs tarafından yayımlanan EMDR kitapları ve satılan EMDR cihazlarını almaya, DBE tarafından düzenlenen diğer etkinliklere (eğitimler, çalıştaylar, EMDR süpervizyon seansları gibi) katılmaya zorlamak suretiyle 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesini ihlal ettiği iddiasının oluşturduğu, 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesinin ikinci fıkrası (c) bendinde bir mal veya hizmetin satın alınmasının diğer bir mal veya hizmetin satın alınması şartına bağlanması gibi alım satım şartlarına ilişkin sınırlamalar getirilmesinin kötüye kullanma hallerine örnek gösterildiği, bu doğrultuda başvuru sahibinin iddiasının anılan yasak kapsamında incelendiği, esasen, bir eylemin 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi kapsamında ihlal olarak değerlendirilebilmesi için öncelikle iddia konusu eylemi gerçekleştiren teşebbüsün ilgili pazarda hâkim durumda olup olmadığı irdelenmesinin gerektiği, hâkim Durumdaki Teşebbüslerin Dışlayıcı Kötüye Kullanma Niteliğindeki Davranışlarının Değerlendirilmesine İlişkin Kılavuz'un 7. paragrafında 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi kapsamında incelenen bir davranışın ihlal teşkil edebilmesi için davranışı gerçekleştiren teşebbüsün ilgili pazarda

T.C.
ANKARA
3. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/857

KARAR NO : 2019/697

hâkim durumda olması ve davranışın bir kötüye kullanma niteliği taşıması gerektiği, Kurulun bu iki temel unsurdan birinin bulunmadığını açıkça gösterebildiği durumlarda diğer unsura ilişkin analize yer vermeyebileceğinin ifade edildiği, bu doğrultuda bir ihlalin varlığı için gerekli bütün koşullardan herhangi birinin noksan olmasının, analize konu olay bakımından hâkim durumun kötüye kullanılmasından bahsedilemeyeceği anlamını taşıdığı, dolayısıyla analize herhangi bir koşulun değerlendirilmesinden başlanabileceği, koşulun varlığının ortaya konulması halinde analize devam edilebileceği, yokluğu halinde ise hâkim durumun kötüye kullanılmasından bahsedilemeyeceği sonucuna ulaşılabileceği, bu çerçevede mevcut dosya kapsamında, ihlalde bulunduğu iddia edilen DBE'nin iddia konusu ilgili pazarda hâkim durumda olduğu kabulü altında teşebbüsün eyleminin analiz edildiği, bağlama anlaşmalarının, en genel tanımıyla satıcı konumundaki bir teşebbüsün bir ürünün/hizmetin satımını alıcının ayrı bir ürünü/hizmeti de alması koşuluna bağlı olarak yaptığı anlaşmalar olduğu, bu tür anlaşmalarda alıcı tarafından esas olarak talep edilen birinci ürüne/hizmete "bağlayıcı ya da bağlayan ürün/hizmet", bu ürünle birlikte alımı zorunlu kılınan ikinci ürüne "bağlanan ya da bağlı ürün" adı verildiği, başvuru dilekçesinde, DBE tarafından düzenlenen çalıştay, seminer gibi etkinliklerle teşebbüs tarafından yayımlanan EMDR kitapları ve satılan EMDR cihazlarının bağlandığı ileri sürülmekteyse de dosya kapsamında elde edilen bilgi ve belgelerde DBE'nin söz konusu iddiaya ilişkin herhangi bir uygulamasına rastlanmadığı, bu doğrultuda DBE'nin 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesini ihlal etmediği ve teşebbüs hakkında soruşturma açılmasına gerek olmadığı sonucuna ulaşıldığı, "1.4.3. Geçici Tedbir Talebinin Değerlendirilmesi" başlıklı bölümünde, 4054 sayılı Kanun'un 9. maddesinin dördüncü fıkrasında "Kurul, nihai karara kadar ciddi ve telafi olunmayacak zararların ortaya çıkma ihtimalinin bulunduğu durumlarda, ihlalden önceki durumu koruyucu nitelikte ve nihai kararın kapsamın aşmayacak şekilde geçici tedbirler alabilir." ifadelerine yer verildiği, yukarıda yer verilen değerlendirmeler çerçevesinde, 4054 sayılı Kanun'un söz konusu maddede öngörülen koşulların gerçekleşmediği görüldüğünden geçici tedbir uygulanması talebinin reddedilmesi gerektiği kanaatine varıldığı," sonuç olarak düzenlenen rapor doğrultusunda, Rekabet Kurulu'nun 18/05/2016 tarih ve 16-17/284-127 sayılı kararı ile Göz Hareketleri ile Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme (EMDR) Araştırma, Geliştirme ve Uygulama Derneği ve Davranış Bilgi Eğitim Araştırma ve Psikolojik Danışma Hizmetleri Ltd. Şti. hakkında 4054 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca soruşturma açılmamasına ve geçici tedbir talebinin reddine oyçokluğu ile bununla birlikte Göz Hareketleri ile Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme (EMDR) Araştırma, Geliştirme ve Uygulama Derneği'ne; EMDR Avrupa'nın yabancı eğitimlere ilişkin onay kuralının uygulanması sırasında eğitime ilişkin objektif unsurların esas alınması gerektiğine ve seminer, çalıştay gibi faaliyetlerin EMDR Avrupa'nın yabancı eğitimlere ilişkin kuralının kapsamına girmediği ve piyasada düzenlenebilecek bu tür faaliyetlerinin kısıtlanmaması gerektiğine yönelik 4054 sayılı Kanun'un 9. maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca görüş gönderilmesi için Başkanlığın görevlendirilmesine T.C. Sağlık Bakanlığına konu hakkında bilgi verilmesi için Başkanlığın görevlendirilmesine karar verildiği görülmektedir.

Bu durumda; yukarıda aktarılan mevzuat hükümleri ile dosya içerisindeki bilgi ve belgelerin incelenmesinden; davacı dernek tarafından EMDR Avrupa'nın yabancı eğitimcilere ilişkin kuralının uygulanmasında objektif kriterlerin esas alınmadığı, söz konusu keyfi uygulamanın, kurul kararına konu başvuruyu yapan şirketin EMDR eğitimi piyasasındaki faaliyetlerini zorlaştırabileceği açık olduğundan, EMDR Avrupa isimli

T.C.
ANKARA
3. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/857

KARAR NO : 2019/697

kurumun yabancı eğitimcilerin ülke sınırları dışında verecekleri eğitimlerde, öncelikle eğitimin verileceği ülkenin EMDR Derneği'nin onayının alınmasının zorunlu olduğu kuralı gereğince yapılan onay verme/vermeme değerlendirmesinde, eğitimin kalitesi, katılımcıların taşınması gerekli şartlar, eğitim programının içermesi gerekli hususlar gibi eğitime ilişkin objektif kriterlerin göz önünde bulundurulması ve seminer, çalıştay gibi faaliyetler EMDR Avrupa'nın yabancı eğitimcilerle ilişkin kuralının kapsamına girmediğinden başvuru sahibinin piyasada düzenleyebileceği bu tür faaliyetlerinin kısıtlanmaması gerektiği konularında 4054 sayılı Kanun'un 9. maddesinin üçüncü fıkrası gereğince EMDR Derneği'ne görüş gönderilmesinin uygun olacağına ilişkin kurul kararında hukuki isabetsizlik görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, davanın reddine, aşağıda dökümü yapılan 176,20 TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca belirlenen 1.362,00 TL avukatlık ücretinin davacı tarafından davalı idareye ödenmesine, posta ücreti avansından artan miktarın kararın kesinleşmesinden sonra mahkememizce re'sen davacıya iadesine, bu kararın tebliğini izleyen günden itibaren 30 gün içerisinde mahkememize sunulacak dilekçe ile Ankara Bölge İdare Mahkemesi'ne istinaf yolu açık olmak üzere 25/03/2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye
SALİM CİVAN	ALİ ERSAN TÜZÜNER	MESUT ARDA ACAR
38446	192035	212459

YARGILAMA GİDERİ :	
Başvuru Harcı :	35,90 TL
Karar Harcı :	35,90 TL
Posta Gideri :	104,40 TL
<hr/>	
TOPLAM :	176,20 TL

ASLI GİBİDİR

